

Člani upravnega in nadzornega odbora ter predsedniki sreskih učiteljskih društev JUU sekcije za dravsko banovino na skupnem zborovanju v Celju, 14. novembra 1937.

Emil Adamič o delu zbora naslednje: »Desetletno delo UPZ je tedaj zaoralo globoke brazde v našo občo jugoslovensko kulturno zemljo, jih zasejalo z zdravim, plemenitim semenom, ki že sedaj leto za letom rode dragocene, koristne plodove. Vsa čast slovenskemu učitelju - pevcu. Uspeh Učiteljskega pevskega zbora je uspeh vsega učiteljskega stanu.«

Domači in tuji glasbeni kritiki označujejo UPZ za doslednega propagatorja sodobnih glasbenih del, posebno pri nastopih v kraju svojega sedeža. V izpopolnjevanju te naloge nima sicer v širokih plasteh naroda največjega odmeva in razumevanja, ostaja pa le dosleden začrtanemu programu. Ali ne bi UPZ mnogo bolj škodovalo na ugledu in slovesu, ako bi skliceval na vaje svoje pevsko družino z namenom, da bi predvajal koncertni javnosti skladbe, ki jih proizvajajo že ostali pevski zbori? Ali bi njegovo delo ustrezalo slovesu učitelja - pevca? In kako nerentabilno bi UPZ izrabljaj pomoč svojih stanovskih tovarišev? Koliko sodobnih skladb kvalitativne vrednosti, ki jih je UPZ odkupil potom razpisov, bi ostalo na mizah naših komponistov, ako bi jih ne izvajal UPZ?

Najlepše je označil smer dela UPZ zborov dirigent prof. Pavel Šivic, ki je ob svojem nastopu na pevovodsko mesto napisal te-le besede: »Naloga in dolžnost UPZ pa je tudi, da skrbi za izvajanje vseh skladb svojega pokojnega predsednika E. Adamiča in obenem upošteva izdatno, a kritično delo najmlajše generacije, ki bo glede na zborovsko ustvarjanje imelo v Učiteljskem zboru veliko, če ne edino zaslobo.«

Današnje delo učiteljev - pevcev je torej častno za ves učiteljski stan, ker z njim dviga njegov ugled. Učitelji - pevci so se postavili v službo glasbe, kakor se je drugo učiteljsko postavilo v službo ostalih panog narodne kulture, za katero žrtvuje prav toliko, kakor UPZ za glasbo.

S pevskimi turnejami je UPZ ponesel sloves slovenskega učitelja v svet. S koncerti po Češkoslovaški republiki leta 1930. so naši učitelji - pevci proslavljali 80-letnico velikega državnika T. Masaryka, turneja po Vojvodini pod pokroviteljstvom Nj. Vel. kraljice Marije, turneja ženskega zbora po severnem delu Hrvatske, dalje kratka pevka turneja po Prekmurju in zadnja turneja po Bosni in Dalmaciji so se vršile z namenom, navezati kulturne stike s tamošnjim učiteljskim, dočim se je vršila turneja po južni Bolgariji v znamenju bratskega zblizanja, a turneja po Srbiji v proslavo 25-letnice njenega osvobođenja.

Učiteljski pevski zbor pa je nastopal tudi na učiteljskih državnih in banovinskih skupščinah in drugih učiteljskih proslavah, kakor n. pr. na proslavi 20-letnice osvobođenja in zedinjenja naše države, ki so jo priredila obmejna učiteljska društva v Mariboru.

Iz vrst UPZ je izšlo mnogo pevovodij in pevskih organizatorjev, ki sedaj uspešno delujejo med narodom. Pri studiju koncertnih programov dobi članstvo toliko praktičnih napotkov, da lahko prevzema z znanjem, ki si ga je pridobilo na učiteljskem ter izpopolnilo

pri UPZ, vodstvo različnih pevskih zborov. Iz zborovskih vrst je izšel tudi dirigent Trboveljskega Slavčka, ki je imel v zboru in njegovih funkcijah največje pomočnike.

UPZ je imel namen, prirediti glasbeno - narodopisno anketo s praktičnim tečajem za naše učiteljske, da se obnovi nujno potrebna permanentna akcija za zbiranje in ohranitev glasbeno - narodopisnih dokumentov za slovensko folkloro. Tečaj bi usposobil učiteljske za nabiralec in zapisovalce narodnega blaga, ker lahko izvrši učiteljsko to nalogo najbolj vestno, z najmanjšimi stroški in v najkrajšem času. UPZ je izdelal že popoln načrt za izvedbo tega tečaja, vendar ga je moral zaradi pomanjkanja gmočnih sredstev preložiti na poznejši čas.

Tudi v pogledu mladinske glasbe in petja v šoli ima UPZ svoje zasluge, ima pa za prihodnost še načrte, ki ne bodo ostali brez vpliva na razvoj naše mladinske glasbe. UPZ posega s tem v praktično delo učiteljskega ter mu pomaga pri delu v šoli. Za enkrat je UPZ priredil v Ljubljani festival mladinskih pevskih zborov. Velik je pomen takih prireditev za mlade pevce, ki bodo nekoč zasedli mesta v pevskih zborih in nadaljevali delo svojih prednikov. S takimi nastopi se goji v mladih središ smisel in ljubezen do petja in pesmi.

Spričo vsesplošnega dviga in razvoja slovenske mladinske glasbe so nastale nove nujne potrebe, katerim skuša ustreči UPZ. Da bi se petje vseh mladinskih zborov postavilo na enotno podlago, skuša UPZ ustanoviti osrednjo organizacijo mladinskih zborov, ki bi moralno in gmočno podpirala delovanje posameznih zborov. Stremenje zbora je, dvigniti petje po šolah ter vzgajati pevski naraščaj.

UPZ je začel tudi s podrobnim delom za povzdigo petja po šolah. Izdal je dva glasbeno - priročnika, prvega pod naslovom »Mladini«, drugega za materinski dan pod naslovom »Materinski dan«. V zadnjem priročniku so pesmi za materinski dan, šolski praznik, za katerega je bilo najtežje sestaviti primeren koncertni program.

Se mnogo začrtanega dela je ostalo zaradi pomanjkanja gmočnih sredstev in prilik samo na papirju, ker je UPZ pevka družina, ki izvršuje vse svoje delo samo ob pomoči učiteljskega, večanjenega v JUU, sekciji za dravsko banovino v Ljubljani, in ne dobiva od oblasti nikakih subvencij. Koliko uspešneje bi bilo njegovo delo, ako bi bilo podprto od merodajnih činiteljev.

Učiteljski pevski zbor »Emil Adamič« je v 14-letnem obstoju ob danih prilikah častno izvrševal delo v korist učiteljskega stanu in naroda. Svest si svoje naloge in ob vsestranski podpori slovenskega učiteljskega bo ostal tudi nadalje propagator naše pesmi, reformator mladinske glasbe in najboljša šola pevovodij, kar bo le v korist slovenske glasbe in ugledu stanu. Le s pomočjo takih kulturno - prosvetnih organizacij je mogoče obrniti pozornost javnosti na naše delo ter jo zainteresirati za naše težnje in zahteve.

Učiteljsko društvo Krško

Na pobudo tov. Frančiška Gabrška, upravitelja v Krškem, se je ustanovilo 6. maja 1886. Pedagoško društvo, ki mu je predsedoval on. Prvi občni zbor novega društva je bil 2. avgusta 1. 1886. v Krškem. Zborovanja se je udeležilo nad štirideset članov in mnogo drugega občinstva. Ena glavnih namer je bila izdaja »Zbornika« — pedagoško-didaktične vsebine.

L. 1888. je društvo pristopilo k Zavezi in priredilo prvo slovensko razstavo učil, ki se je pozneje izpopolnjevala. V tem letu je bil izvoljen v odbor dr. Tomaž Romih, ki je bil drugi predsednik Zaveze.

L. 1892. je prosil odbor Družbo sv. Cirila in Metoda za ustanovitev privatnega slovenskega učiteljskega.

Na društvenem zborovanju 5. septembra 1895. v Novem mestu, je bil sprejet predlog, naj pridobi društvo za vstop tudi slovenske profesorje, da bo društvo služilo ljudski in srednji šoli.

Po odhodu tov. Gabrška v Ljubljano l. 1895. je vodil do l. 1899. društvo tov. Bezla, nato Ivan Lapajne, Ljudevit Stiasny, Josip Brinar, Dragotin Humek, Maks Hočevar, Leopold Levstik, Janko Golob, Janko Vanič, Matija Brezovar, Ivo Pečnik in od l. 1936. dalje pa Ivo Hrovat.

Društvo je izdalo 7 Pedagoških letnikov, razen tega še Gabrškova dela: Občno vzgojeslovje, Občno ukoslovje, Izkustveno dušeslovje, Jezikovni pouk, Logika, Narodni pouk, Bezlajevo: Pouk v črtah, Navodilo k početnemu risanju in oblikoslovju in Stavbni crteži s proračuni.

L. 1909. je izdalo društvo zbirko prostih spisnih nalog, leto pozneje Humekovo: Merstvo v vsakdanjem življenju.

Trajen spomenik so si postavili tovariši: Ivan Lapajne kot zadrugar, dr. Tomaž Romih ima največjo zaslugo za obnovo tukajšnjih vinogradov, Ljudevit Stiasny je bil praktični pedagoški pisatelj, Fran Gabršek je bil ustanovnik društva, zbudil je naše pedagoško slovo in ga dvignil in širil, njegovi Pedagoški zborniki so bili predhodniki Slov. Šolske Matic, Josip Brinar je bil pedagoški pisatelj, Dragotin Humek je znan pisatelj, urednik in slikar, pozneje je bil predsednik društva meščanskošolskih učiteljev. Aleksander Lunaček si je postavil živ spomenik kot gospodarstvenik in sadjar.

Mira Engelman:

Šolski radio

Mira Engelmanova, tajnica odbora za šolski radio.

Pridobitve moderne tehnike si bolj in bolj utirajo pot v najrazličnejša področja. Med najvažnejše sodi gotovo radio, ki je v razmeroma kratkem času postal tudi važen učni pripomoček moderne šole. Z osnovanjem šolskega radia je predvsem ljudska šola dobila novo, zanimivo učno in vzgojno ustanovo, ki poživlja in izpopolnjuje učiteljevo delo pri pouku.

K svoji prvi seji se je sestel odbor za šolski radio dne 23. maja l. 1931. Radio-postaja Ljubljana je namreč zaprosila kr. bansko upravo za dovoljenje, da sme uvesti v šole dravske banovine šolski radio in prirediti šolske ure. Kr. banska uprava je načelno odobrila predlog in je poverila izvedbo šolskega radia JUU, sekciji za dravsko banovino.

Po temeljitih pripravih je bila dne 3. novembra l. 1931. prva otvoritvena oddaja in od tedaj so se vršile tekom vsakega šolskega leta po 2 tedenski uri, tako da imamo doslej 521 oddaj, ki so bile jako pestre po vsebini in obliki. Z letošnjo »Vidovdansko proslavo« smo zaključili osem let delovanja šolskega radia.

Kadar pridete v Ljubljano, se zgledite pri obvezni manufakturni veletrgovini

R. MIKLAUC

„pri škofu“

Lingarjeva ulica — Pred škofijo

kjer boste našli veliko izbiro blaga za moške in ženske obleke po izredno ugodnih cenah. Ne pozabite: R. Miklauc, Ljubljana

Ivan Michler:

Delo za gospodarsko osamosvojitve stanu

Ivan Michler,

predsednik »Učiteljske tiskarne« in predsednik gospodarskega sveta sekcije.

Moto: Gospodarstvo je moč.

Slovensko učiteljsko učiva uživa med svojimi hrvatskimi in srbskimi tovariši upravičen sloves, da ima v vsej državi najboljše izgrajeno in opravljano organizacijo.

Naši starejši tovariši so nam položili mnogo obetajoče temelje na vseh področjih skupnega dela in tako tudi za naše gospodarske ustanove. Desetletja se že vrši idejna poglobitev v organizaciji, vzporedno s tem pa se je razvijala tudi gospodarska stran našega stanu. Tesne gospodarske razmere, v katerih je živel učiteljski, so mu narekovali, da se je začelo zgodaj zanimati za razne samopomožne akcije in ustanove socialnega kakor tudi gospodarskega značaja. Prebriskano je občutilo, da spada med gospodarsko najšibkejšje sloje ter prišlo do spoznanja, da pomoč ne bo prišla od zunaj, temveč da leži v njem samem in da je potrebna le zavest skupnosti in spoznanje, da je v dobro organizirani in

Umevno je, da je moral šolski radio tekom teh let premostiti mnoge težave, da se je dvignil iz skromnih začetkov; a ne iz lastnih sredstev, temveč s podporo kr. banske uprave in radio-oddajne postaje. V prvi vrsti si je odbor prizadeval zainteresirati za to potrebno ustanovo najširši krog našega učiteljskega. Skušal je to doseči s članki v »Prosveti«, v »Popotniku« in s stalno rubriko v »Učiteljskem tovarišu«, kjer se poleg člankov objavlja tudi program oddaj. V ta namen je imiral tudi člana odbora prof. N. Kureta, da je spisal knjižico »Šolski radio«, ki pregledno prikazuje naše poizkuse na tem polju, poleg tega pa podčrtava tudi vse dobrine pri tujih sistemih šolskega radia. Da bi tudi naši mladini ugledil pot v znanje radiotehnike, je prevedel iz esperanta tedanji član odbora prof. L. Andrée knjigo »Sedaj vem, kaj je radio«.

Kot važno pomožno sredstvo za izvedbo svojega načrta je odbor smatral počitniške radio tečaje. Zato je priredil tak tečaj v Ljubljani in Mariboru z namenom, da udeležence seznanji z osnovnimi pojmi elektrotehnike in radiotehnike ter jim pokaže, da se da z izdelavo radio aparatov pričeti na prav lahek način. Tako se je realizirala tudi misel radio-odbora, pomnožiti število radio-amaterjev, ki naj skrbijo potem za propagando in seznanjanje učence višjih razredov z bistvom radio-aparata, ki naj bi jim služil tudi za učilo.

Zal da pozneje naše prošnje za uresničenje takih tečajev niso bile ugodno rešene. Mnogo krivde na tem ima gotovo tudi odlok ministrstva prosvete iz leta 1933., ki radi štednje zabranjuje nabavo radio aparatov po šolah.

Tudi naše prizadevanje v tekočem šolskem letu, da bi kr. banska uprava vstavila v svoj vsakoletni proračun gotovo vsoto za nabavo šolskih radio aparatov in za njihovo vzdrževanje, ni našlo ugodnega odziva. Vendar nam poslana poročila dokazujejo, da je poslušalo veliko otrok šolske oddaje, za kar se moramo zahvaliti našemu požrtvovalnemu učiteljskemu, ki je stavilo svoje aparate na razpolago šolski mladini.

Zelimo, da bi se v bodoče to število še pomnožilo, da bi tudi od naših središč skrajno oddaljene šole bile vsaj na ta način v kontaktu z domačim in zunanjim svetom.

Zato — v vsako šolo radio aparat!

Ljubljana

Tyrševa cesta 2
(Hotel „Slon“)
Telefon št. 31-49

nudi najugodnejše:
vsakovrstne švicarske in druge ure, juvele —
(dragulje), zlatino, srebrnino, namizno orodje
— jedilni pribor vseh kakovosti, kovinske in
druge umetnine, modni nakit in nakit za narodne
noše, darila za krst, birmo, poroko, god, rojstni
dan in vse priroke, kakor tudi darila za tekme itd.
Nakup dragih kamnov, zlata in srebra!

Leta 1904. se je ustanovila zadruga »Učiteljsko tiskovno društvo«, r. z. z. o. z. Dne 20. maja istega leta je ta zadruga kupila »Kleinovo« tiskarno za 48.000 kron ter je začela obratovati že 1. julija istega leta. Že 6. julija je izšel »Učiteljski tovariš« v lastni tiskarni, »Popotnik« pa z novim letom 1907. Oproščeni tesnih vezí tuje strehe, so se začeli učiteljski listi krepko razširjati in odločno zastopati učiteljske in šolske interese. Tiskarna je postala središče ne samo učiteljskega tiskovnega dela, ampak tudi organizacijskega gibanja.

Že kupna cena kaže, da je bila prvotna tiskarna kaj skromno podjetje. Knjige so se tiskale na ročni pogon, za večja dela pa ni bila sposobna. Žilavost in podjetnost ter stanovska zavest sta jo dvigali iz leta v leto. Zasluzki so se večali, nabavljale so se nove črke, novi stavni in tiskarski stroji. Ker so postali prvotni prostori v sedanji Stritarjevi ulici pretesni, se je preselila v Gradišče.

Razveseljiv razvoj tiskarne in zavednost uprave ter zadružnikov pa so omogočali, da je sezidala zadruga, ki se sedaj že imenuje »Učiteljska tiskarna«, v Frančiškanski ulici št. 6 enonadstropno tiskarno, v kateri obratuje od leta 1910.

Razvoj tiskarne se je stopnjeval od leta do leta. Danes jo smemo šteti med prve grafične zavode v dravski banovini. Za vezavo knjig se je v posebnem prizidku ustanovila lastna knjigovodnica, ki izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela. Po preobratu leta 1919. je ustanovila tiskarna izdelovalnico šolskih zvezkov, ki se zaradi svoje ličnosti in prvovrstnega materiala uporabljajo po vseh šolah.

V lastni knjigarni v Ljubljani in podružnici v Mariboru more postreči svojim odjemalcem v vsakem oziru, zato se »Knjigarna Učiteljske tiskarne« kakor njena podružnica v Mariboru najlepše razvijata.

Učiteljska tiskarna vzdržuje tudi poseben oddelk za učila, v novejšem času pa se je osnoval še fototehnični oddelk za izdelavo svetlopisnega papirja »Jasnit« s kopirnico za kopiranje načrtov in risb.

Kdor pregleduje naše stare abecednike in druge knjige, se lahko prepriča, kako so bile skromne in revne. Šolske knjige so doživle prerogojne prav v »Učiteljski tiskarni«, ki v tem oziru našega kulturnega napredka nosi levji del zasluga. Učiteljska tiskarna je visoko dvignila naše učne knjige, popolnila šolske in učiteljske knjižnice, zložila prazne omare z učili in šolske pisarne s sodobnimi službenimi in poslovnimi knjigami. Da je pa v izdatni meri podpirala gmotno in tudi moralno organizacijo, iz katere potrebe je izšla, v borbi za stanovske pravice, je samo ob sebi umevno.

Podjetje uspeva danes kljub ne ravno ugodnim gospodarskim razmeram in drugim težavam dobro. Temu je zasluga predvsem zrelost učiteljstva, ki se je oklenilo z vso intenzivnostjo dela za tiskarno. Tiskarna bo tako prišla v doglednem času v položaj, da bo služila obćim učiteljskim interesom. Njena naloga je in bo, materialno podpirati obstoječe učiteljske ustanove in pomagati pri ustvarjanju materialnih sredstev za snovanje potrebnih novih. Od vseh naših gospodarskih ustanov bo mogla vršiti to misijo edinole gospodarsko močna Učiteljska tiskarna.

Sedanji upravni in nadzorni odbor delujeta z vso poštrevnostjo, zato pričakujeta živahnega odziva vseh učiteljev in učiteljic. Saj ne gre za koristi oseb, ne koristi posameznika, gre za prospeh velike in pomembne gospodarske ustanove, da zopet postane čimprej neodvisna in tako močna, da bo res tvorila hrbtnico stanovske organizacije v borbi za dobrobit učiteljstva in šole.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani.

Ta zadruga je ena najstarejših učiteljskih ustanov. V zadružni register je bila vpisana 4. avgusta 1904. leta, poslovala pa je začela 31. avgusta 1904.

Smoter hranilnice je: dajati svojim članom s prevzetjem deleža priložnost, da svoje prihranke plodonosno nalagajo in da jim daje pod ugodnimi in ceneni pogoji posojila.

Najboljšo reklamo ji delajo njena letna poročila, saj temelji zadruga na solidni podlagi, ker zahteva pri vsakem posojilu varno poroštvo.

Mnogo je še učiteljev in učiteljic, ki te gospodarske ustanove pobliže ne poznajo. In vendar bi bilo za zadrugo kakor tudi za tovariše in tovarišice zelo koristno, ako bi se zanje pobliže pozanimali, kar bi bilo važno za razširitev zavoda in v nedogledno korist učiteljskega stanu. Ko so v polpretekli dobi veliki in močni denarni zavodi klonili pod težo gospodarske in finančne krize, ki je obšla ves svet in od katere se mnogi še danes niso opomogli, je naša zadruga brez motenj obratovala naprej v veselje in zadoščenje njenih članov. Tovariši in tovarišice! Proučite in premislujte to zadevo!

Učiteljska gospodarska in kreditna zadruga v Celju.

Porodila se je iz »Socialnega oddelka« »Zveze slovenskih štajerskih društev«.

»Socialni oddelk« je pred 27 leti deloval v tem, da je naročeval za učiteljstvo na tedanjem Spodnjem Štajerskem časopise, knjige, revije, pohištvo, kolesa in drugo, plačeval zavarovalnino itd.

Ker je delo zelo naraščalo, se je l. 1910. ustanovila zadruga: Učiteljska gospodarska in kreditna zadruga, r. z. z. o. z. v Celju.

Sedaj deluje zadruga le kot denarni zavod ter se polagoma, toda sigurno razvija. Vsako leto izplača ta zadruga učiteljstvu na posojilih preko 100.000 din.

Kar smo omenili glede pomena Hranilnice in posojilnice učiteljskega konvikta v Ljubljani za posameznika in našo stanovsko organizacijo, vse to velja v polni meri tudi za Gospodarsko in kreditno zadrugo v Celju. Tovariši in tovarišice! Proučite in premislujte!

Učiteljska samopomoč v Ljubljani.

V avgustu l. 1898. so ustanovili tedanji voditelji naše stanovske organizacije podporno društvo »Jubilejska samopomoč«. Pod tem imenom so društvene uprave nakazovale včlanjenim tovarišem in tovarišicam denarne podpore ob smrti v družini. L. 1920. pa se je društvo preosnovalo v zadrugo: »Učiteljska samopomoč«. Letos v mesecu avgustu bo ta naša druga najstarejša gospodarska ustanova obhajala 42 letnico svojega plodonosnega dela in lepih uspehov.

Učiteljska samopomoč je v vsem času svojega poslovanja skušala omiljevati težke

prilike in lajšati gorje v učiteljskih družinah. Dosegla je veliko. Zbirala je v svojem krogu pripadnike učiteljskega stanu brez razlike na politični ali svetovni nazor. Priznavala je samo eno načelo — pomagati potrebnemu.

Poleg posmrtnine, ki jo izplačuje po smrti člana dedičem — sedaj okrog 13.000 din, upravlja zadruga tudi podporni fond, iz katerega daje svojim članom ob boleznih ali drugih potrebah brezobrestno posojilo do višine 5000 din. Nadalje opravlja tudi starostni podporni sklad, iz katerega oprošča najstarejše člane vseh dajatev.

Samopomoč je v 40 letih svojega obstoja izplačala na posmrtninah okrog 5.000.000 din, brezobrestnih posojil pa je dala okrog din 800.000—. Te znatne številke nam zadostno pričajo o pravem socialnem in humanem pomenu zadruge, nam govore, kakšen blagoslov predstavlja ta zadruga za svoje člane in za vso organizacijo.

Samopomoč učiteljskih otrok v Ljubljani.

Zadruga se je ustanovila l. 1931. ter je začela poslovali 1. junija. Namen zadruge je nakazovati otrokom, oziroma varovancem članov podporo, in sicer po otrokovi smrti posmrtnino, ob polnoletnosti pa odpravnino.

Če umrje otrok, dobi član posmrtnino tolikokrat po 10 din, kolikor je zavarovanev.

Mnogo je še tovarišev in tovarišic, ki nimajo svojih otrok zavarovanih. Vsi ti naj prijavijo svoje otroke zadrugi, da bodo dobili v primeru smrti vsaj nekaj stroškov povrnjenih. Če pa dopolni otrok 21. leto, pa itak potrebuje denar. Vse to naj premislijo oni, ki imajo še male mladoletne otroke, potem se bo tudi ta, ena najmlajših gospodarskih ustanov, kmalu okrepila ter postala močan faktor v vrsti naših gospodarskih in socialnih zadrug.

Dom učiteljic v Ljubljani.

Zadruga »Dom učiteljic« je naslednica »Društva slov. učiteljic«, ki je pred 11 leti praznovalo tridesetletnico svojega obstoja. Društvo, ki je delovalo v izrazito kulturnem programu, se je preosnovalo v humanitarno (gospodarsko) zadrugo z namenom, delati na zgraditvi doma za učiteljice. Dom ima namen, nuditi učiteljicam, zlasti upokojenkam, pa tudi aktivnim, dosmrtno stanovanje; za primer potrebe pa tudi prenočišča za učiteljice. V programu je tudi ustanovitev gospodinske šole za učiteljice in za dekleta iz okolice ter internat.

Z uresničitvijo ideje bo postal dom kulturno središče in zatočišče slovenskih učite-

Hotel „BALKAN“

LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 25 — Telefon št. 39-12

Prenočišče z vsem komfortom.
Drž. uslužbenci imajo popust.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani

izplačuje
nove
vloge
dnevno v
vsaki
višini

ljic. Nudil bo zavetje našemu ženskemu naraščanju, za doraščajoče mladenke pa varen in dobro urejen internat. Popolnoma pravilno vzklila sedanje vodstvo zadruge: Tovarišice! Povsod ste delavne, po raznih kulturnih in humanitarnih društvih se udeležujete in jih podpirate. Ta dom pa bo popolnoma Vaša last. Pokažite, da ste zrele za udeleževanje na gospodarskem polju.

Zadruga ima že kupljeno zadostno veliko parcelo, ter je upati, da bo v doglednem času prišlo do graditve Doma učiteljic v Ljubljani in s tem do realizacije tako lepe zamisli.

Učiteljski zdraviliški dom v Rogaški slatini.

Zadruga se je ustanovila l. 1920. ter je morala premagati mnogo težkoč in težav, da je prišla do lastnega doma.

Zadruga ima svoj dom v Rogaški Slatini z 12 udobno opremljenimi sobami, z lepim vratom in sadonosnikom na prijaznem gričku v neposredni bližini Rogaške Slatine. Deluje tiho in skromno, kakor je tih in skromen njegov ustanovitelj, v stanovskem pokretu velezaslužni šol. upr. v Dolu pri Hrastniku tov. Gnus.

Učiteljski zdraviliški dom ob morju.

Je to naše najmlajše društvo. Na otoku Krku ima že krassen prostor, kjer bo stal dom, kakor hitro bo dovolj sredstev na razpolago. Dom ima premoženja že okoli 100.000 din.

Vsak zadružnik bo imel v domu 30—35 % popusta ter bo že s parkratnim bivanjem v domu dobil z razliko povrnjen ves delež v iznosu 2500 din.

Učiteljski dom v Ljubljani.

Idejni ustanovitelj doma je bil pokojni tovariš Jakob Dimnik. L. 1894. so bila odobrena pravila Društva za zgradbo »Učiteljskega konvikta v Ljubljani«, delovanje pa se je pričelo 1. januarja 1895. s premoženjem 452 kron 36 v. Svoj denar je nalagalo društvo v Hranilnico in posojilnico Učiteljskega konvikta v Ljubljani ter je bilo v krepko pomoč leta 1906. ustanovljeni Učiteljski tiskarni.

Po vojni se je začelo živahno delovanje ter je znašala l. 1925. društvena imovina 321.000 din. Svoje premoženje je večalo z izdajo ročnih zemljevidov in mladinske literature in s prostovoljnimi prispevki učiteljstva, ki so bili posebno izdatni v letih 1926., 1927.

Leta 1928. se je društvo preosnovalo v zadrugo.

Z nakupom bivše »Schulvereinske šole« v Sp. Šiški je zadruga prišla do lastnega doma leta 1935. Prvotna kapaciteta doma, 48 postelj, se je v letu 1938. povišala na 70 postelj.

Pod skrbnim vodstvom in vestno upravo dom prav dobro uspeva, da bo v kratkem prost vsih bremen. V dom se sprejemajo v prvi vrsti sinovi učiteljskih rodbin, šele za tem pa dijaki drugih stanov. Za učiteljske sirote so do sedaj ustanovljena 4 prosta mesta, ako pa teh ni, se ta mesta spremenijo v 8 mest s polovičnimi mesečnimi prispevki ter se na utemeljene prošnje oddajajo socialno slabo situiranim učiteljskim družinam. V to svrhu ima zadruga poseben socialni fond, v katerega se vsako leto steka polovica čistega dobička.

Namen zadruge, zgraditi in vzdrževati v Ljubljani lasten dom ter nuditi članom pomoč pri študiranju njihovih otrok, je dosežen.

Učiteljski dom v Mariboru.

Po ustanovitvi učiteljskega društva v Mariboru je tamkajšnje učiteljstvo začelo razmišljati tudi o lastnem učiteljskem domu. Po prizadevanju znanega borca za učitelj. pravice in učiteljskega gospodarskega delavca pok. Antona Hrena in njegovih sodelavcev je bilo l. 1922. osnovano društvo »Učiteljski dom« v Mariboru. Že po desetih letih je z marljivim zbiranjem precej visoke članarine in s sistematično izvedeno gospodarsko akcijo in raznimi naložbami uspelo realizirati zamisel — kajti Učiteljski dom v Mariboru je v l. 1932. že imel lastno poslopje.

Kot zadruga nadaljuje mariborski Učiteljski dom s svojim delom, da ustreže namenom, za katere je bil postavljen. Po 35 dijakov, sinov učiteljev, ima že sedem let v domu svoje skrbno urejeno stanovanje in dobro hrano.

Iz skromnih začetkov si je učiteljstvo zgradilo svoje gospodarske in socialne ustanove. Njegova naloga v bodočnosti je, da jih ohrani in dviga.

IX. banovinska skupščina

Jugoslovenskega učiteljskega udruženja —
sekcije za dravsko banovino v Ljubljani

bo v dneh 11. in 12. julija 1939. v dvorani Delavske zbornice
na Miklošičevi cesti v Ljubljani

Dnevni red:

Dne 11. julija, dopoldne:
1. Ob pol 10. uri: Verifikacija mandатов pred vvhodom v zborovalno dvorano.

2. Ob 10. URI: PROSLAVA PETDESET-
LETNICE USTANOVITVE SKUPNE SLO-
VENSKE UČITELJSKE ORGANIZACIJE:
a) NAGOVOR PREDSEDNIKA SEK-
CIJE IN OTVORITEV SLAVNOSTNEGA
DELA SKUPŠČINE.

b) POZDRAV GOSTOV.

c) ODGOVORI GOSTOV.

d) POKLONITEV SKUPŠČINE PRED
SPOMENIKOM KRALJA PETRA I.

PRI SLAVNOSTNEM DELU SODE-
LUJE UČITELJSKI PEVSKI ZBOR »EMIL
ADAMIČ«.

Dne 11. julija, popoldne:

1. Ob 14. uri: Otvoritev delovnega dela skupščine.

2. Kako je naša organizacija v zadnjih 50 letih vplivala na razvoj slovenskega ljudskega šolstva in česa manjka naši šoli za njen bodoči razvoj. (Referat urednika Popotnika g. M. Senkoviča.)

3. Razgovor o tehničnem delu skupščine.

4. Objava verifikacijskega odbora.

Jugoslovensko učiteljsko udruženje — sekcija za dravsko banovino v Ljubljani.

Metod Kumelj s. r.,
predsednik.

Drago Supančič s. r.,
tajnik.

I. seja upravnega in nadzornega odbora JUU — sekcije za dravsko banovino v Ljubljani

bo dne 10. julija ob 15. uri popoldne v prostorih sekcije, Ljubljana, Frančiškanska ul. 6.

Dnevni red:

1. Čitanje in overovljenje zapisnika zadnje seje.

2. Razgovor o tehničnem delu in dnevnem redu banovinske skupščine.

Metod Kumelj s. r.,
predsednik.

3. Tekoče zadeve.

4. Slučajnosti.

Drago Supančič s. r.,
tajnik.